

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 4C/201/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712212897
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2013:3712212897.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Považskej Bystrici samosudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v právnej veci navrhovateľa P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX, S. C., právne zastúpeného JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou, Nám. Sv. Anny 7269/20A, Trenčín, proti odporcovi Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, právne zastúpenému JUDr. Martinom Timcsákom, advokátom, s.r.o., Zámocké schody 2/A, Bratislava v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice zo dňa 19.1.2012 sp. zn. 2C/47/2012.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia 366,25 € k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Ing. Viery Kolačanskej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom voči odporcovi domáhal sa odkladu na vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku č. 2C/47/2012 zo dňa 19.1.2012 vydaného Arbitrážnym súdom Košice, Alžbetina 41, Košice vo veci žalobcu Ralid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31 690 904 so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice proti žalovanému P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX, S. C. až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, ako aj zrušenia rozhodcovského rozsudku č. 2C/47/2012 zo dňa 19.1.2012 vydaného Arbitrážnym súdom Košice, Alžbetina 41, Košice vo veci žalobcu Ralid life životná poisťovňa, a.s., IČO: 31 690 904 so sídlom Garbiarska 2, 040 71 Košice proti žalovanému P. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Š. XXX, S. C..

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľovi bolo dňa 8.10.2012 doručené Upovedomenie o začatí konania pred rozhodcovským súdom sp. zn. 2C/47/2012 zo dňa 9.1.2012, návrh na začatie konania o zaplatenie 51,45 Eur a návrh na splátkový kalendár zo dňa 2.1.2012, Rokovací poriadok Arbitrážneho súdu Košice a rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice, sp. zn. 2C/47/2012 zo dňa 19.1.2012. Uviedol ďalej, že rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 2C/47/2012 bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť odporcovi sumu vo výške 51,45 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,-Eur. Predmetný rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/47/2012 zo dňa 19.1.2012 bol vydaný Arbitrážnym súdom Košice v zmysle XV. Časti „Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a.s.“ (ďalej len VPP), ktoré navrhovateľ podpísal spolu s poistnou zmluvou, ktorú s poisťovňou uzavrel, dňa 18.11.2007. V čase podpisu poistnej zmluvy a VPP, t.j. v novembri 2007 bolo obchodné meno poisťovne - odporcu Prvá česko-slovenská poisťovňa Rapid, a.s. Ako vyplýva z úplného výpisu z OR dňa 1.1.2009 došlo k zmene obchodného mena na Rapid life životná poisťovňa, a.s..

Ako vyplýva z XV. Časti VPP, rozhodcovský súd určený nebol, zo znenia ustanovení však jednoznačne vyplýva, že tento určí, resp. zriadi poisťovňa, s ktorou navrhovateľ uzatvoril poistnú zmluvu.

Poistná zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom ako poistníkom a odporcom ako poisťovňou dňa 18.11.2007 je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, keďže spĺňa všetky atribúty k tomuto typu zmluvy sa viažuce. Ako vyplýva z uzatvorenej poistnej zmluvy, ďalšie nároky poistníka a poisteného vyplývajúce z poistenia sú obsiahnuté vo Všeobecných poistných podmienkach, ktoré sú súčasťou Návrhu poistnej zmluvy.

Vo Všeobecných poistných podmienkach v časti XV. sa nachádza rozhodcovská klauzula, ktorá od navrhovateľa ako poistenca - spotrebiteľa vyžaduje, aby spory s poistníkom - dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Ako z bodu 2. čl. XV. VPP vyplýva: „ Pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu, resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený podľa potreby od prípadu k prípadu tromi fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. Svoj výslovný, bezvýhradný a neodvolateľný súhlas s týmto vyjadruje poistník podpisom týchto Všeobecných poistných podmienok.“

Poukázal ďalej na to, že má za to, že rozhodcovská zmluva zakotvená v XV. Časti „Všeobecných poistných podmienok pre poistenie zjednávané Prvou česko-slovenskou poisťovňou Rapid, a.s., je neplatná, a to z dôvodov, že dojednaná rozhodcovská doložka je neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. f/ OZ, a z tohto dôvodu ani neexistovala právomoc rozhodcovského súdu. Právomoc rozhodcovského súdu neexistovala taktiež z dôvodu, že spor zo spotrebiteľskej zmluvy nie je spôsobilým na rozhodovanie rozhodcovským súdom, pretože nie sú zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa najmä európske smernice a rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Uviedol ďalej, že má za to, že právomoc rozhodcovského súdu neexistovala aj z toho dôvodu, že sa navrhovateľ ako poistník vopred nemohol skutočne oboznámiť s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Preto sú aj tieto zmluvné podmienky neprijateľnými podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ. Navrhovateľ obdržal Rokovací poriadok Arbitrážneho súdu Košice až spolu s rozhodcovským rozsudkom dňa 8.10.2012. Rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť aj z toho dôvodu, že znie na plnenie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (§ 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní) a ktoré vzniklo z neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53 ods. 5 OZ).

Odporca sa k návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku vyjadril nasledovne:

Zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu nemožno vyvodiť, že by spotrebiteľské spory nemohli byť predmetom konania pred rozhodcovským súdom. Dôvody na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku sú vymedzené taxatívne v ustanovení § 40 zákona o rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, ktorý v súvislosti s údajným priznaním plnenia v rozpore dobrými mravmi upravuje dôvody na zastavenie exekúcie, nie na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Odporca nesúhlasil s tvrdením navrhovateľa, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 4 písm. a.), f.) Občianskeho zákonníka) . Aplikácia § 53 ods. 4 písm. f.) neprichádza do úvahy nakoľko v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy (18.11.2007) nebolo toto zákonné ustanovenie účinné. Taktiež aplikácia § 53 ods. 4 písm. a.) je vylúčená, nakoľko rozhodcovská doložka nezakladala žiadnu povinnosť navrhovateľa plniť. Ďalej poukazuje na to, že rozhodcovská doložka bola individuálne dojednaná o čom svedčí skutočnosť, že tá bola dohodnutá v rámci osobitných zmluvných dojednaní (obsahujú len dva body a sú formálne odčlenené od ostatného obsahu), s ktorými nemusel navrhovateľ súhlasiť, pričom nesúhlas by nemal vplyv na jeho práva a povinnosti vyplývajúce z poistnej zmluvy, všeobecných poistných podmienok. Navrhovateľ mal možnosť vylúčiť aplikáciu danej zmluvnej podmienky, a tým dosiahnuť podstatu individuálnosti tohto dojednania. Odporca poukazuje aj na skutočnosť, že navrhovateľ mohol v lehote 30 dní od vydania dodatku, resp. jeho platnosti a účinnosti (15.12.2008) č.2 k všeobecným obchodným podmienkam odmietnuť aplikáciu rozhodcovskej doložky, čo navrhovateľ nevyužil. Pričom odmietnutím by nebol dotknutý alebo akýmkoľvek spôsobom podmienený zvyšok poistného vzťahu a iné dojednania poistných podmienok. Odporca poukázal aj fakt, že ak súd mal za to, že všeobecné poistné podmienky eliminujú možnosť navrhovateľa participovať na kreovaní rozhodcovského súdu, keď menovanie a ustanovenie rozhodcu na základe rozhodcovskej doložky je ponechané na odporcu, na základe § 8 ods.1 zákona o rozhodcovskom konaní môžu odporca a navrhovateľ dohodnúť dodatočný spôsob ustanovenia rozhodcu. Súčasťou vyjadrenia sú

aj judikáty krajských súdov Slovenskej republiky v exekučných veciach, v ktorých odporca vystupoval ako oprávnený vo veciach, kde exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, ktorého právomoc bola založená rozhodcovskou doložkou. Z odôvodnení týchto judikátov je zjavné, že krajské sudy ako odvolacie sudy riešili či bola rozhodcovská doložka dojednaná individuálne a či rozhodcovské rozsudky vydané na ich základe sú spôsobilým exekučným titulom.

Podľa § 40 ods.1 písm. j.) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 41 ods.1 prvá veta zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3 OZ spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1, ods.2, OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods.3, OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzatvorenia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods.4, OZ účinného v čase uzatvorenia zmluvy neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd konštatuje, že navrhovateľ podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku z dôvodu predpokladanom § 40 ods.1 písm.j.) zákona o rozhodcovskom konaní a včas, teda v lehote 30 dní od jeho doručenia, § 41 ods.1 prvá veta zákona o rozhodcovskom konaní.

Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ OZ bolo do Občianskeho zákonníka zapracované až od 1. 1. 2008, t.j. po uzavretí zmluvy. Rozhodcovskú doložku dohodnutú za daných okolností však považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa generálnej klauzuly upravenej v § 53 ods. 1 OZ (arg. slovo najmä v § 53 ods. 4 OZ). Rozhodcovská doložka spôsobuje značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania súd ustálil, že medzi oprávneným a povinným zo zmluvy zo dňa 30.11.2004 vznikol spotrebiteľsko-zmluvný vzťah, konštatoval, že vo Všeobecných poistných podmienkach, resp. v osobitných zmluvných dojednaniach k poistnej zmluve ktoré boli súčasťou zmluvy, je v čl. XV obsiahnutá neprijateľná podmienka v zmysle čl. 3 ods. 3 v spojení s bodom 1 písm. q/ Prílohy č. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, a to rozhodcovská doložka. Súd pritom podotýka, že vzhľadom na členstvo SR v EÚ od 1.5.2004, ako i na skutočnosť, že citovaná smernica bola do slovenského právneho poriadku implementovaná len čiastočne a postupne v dlhšom časovom období, v zmysle konštantnej judikatúry ESD nadobúda smernica v takomto prípade priamy účinok, a súd ju musí bez ďalšieho aplikovať na právne vzťahy medzi fyzickými a právnickými osobami. V spojených prípadoch C-240/98 - C 244/98 Océano Grupo Editorial SA, ROcio Murciano Quintero (C-240/98) a Salvat Editores SA v José M. Sanchéz Alcón Prades (C-241/98), José Luis Copano Badillo (C-242/98), Mohammed Berroane (C-243/98), Emilio Vinas Feliu (C-244/98), Súdny dvor ES konštatuje povinnosť národného súdu pri aplikácii ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné, vo svetle presného znenia a účelu smernice.

Súd nevykonával dôkaz navrhnutý odporcom, a to výsluch A.. Š. z dôvodu, že tento dôkaz považuje súd vzhľadom na obsahly spisový materiál za nadbytočný a výsluchom uvedeného svedka by dochádzalo len k zbytočným prieťahom v konaní, nakoľko je predpoklad, že by jeho výpoveď bola v zásade totožná s tvrdeniami odporcu.

V zmysle čl. 3 citovanej Smernice ako i § 53, § 54 ods. 1,2 Obč. zák nie každá zmluvná podmienka, ktorá predstavuje nepomer v právach a povinnostiach spotrebiteľa a dodávateľa, je neprijateľnou, a teda neplatnou podmienkou. Neprijateľnou podmienkou je takáto zmluvná podmienka len vtedy, ak vyvoláva hrubý nepomer v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu. Na neprijateľnú podmienku súd prihliada z úradnej povinnosti a musí ju vyhlásiť za neplatnú..

Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“) vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok v § 53 ods. 4 OZ upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozičnej lehoty (napr. neprimeraná sankcia pod písm. k/ bola upravená až novelou vykonanou zákonom č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2008, kým hlavná transpozícia bola vykonaná zákonom č. 150/2004 Z.z. účinným od 1.4.2004.

Cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Ak však nebola dojednaná individuálne v štandardnej zmluve, ale bola „nanútená“ jednou zmluvnou stranou, je daný predpoklad, že slabšia strana vzťahu (spotrebiteľ) sa nedokáže v prípadnom rozhodcovskom konaní riadne brániť.

Spôsob akým bola zmluva spotrebiteľovi predložená, nie je o individuálne vyjednanom rozhodcovskom konaní, ale o nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok, vo vzťahu ku ktorým odporca sledoval

ich vylúčenie spod režimu súdnej kontroly, tzv. neprijateľných zmluvných podmienok. Tento postup predstavuje nekalú obchodnú praktiku § 8 ods.4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na pojednávanie dňa 23.4.2013, na ktorom navrhovateľ uviedol, že pri podpise zmluvy mu nebolo povedané o možnostiach rozhodcovského konania a prvýkrát sa dozvedel o existencii rozhodcovského súdu až keď mu bol doručený rozhodcovský rozsudok.

Inštitút individuálne dohodnutej podmienky je treba vykladať v súlade s cieľom smernice, podľa ktorej sa podmienka nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou (čl. 3 ods.2 smernice).

Z poistnej zmluvy teda vyplýva, že rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (navrhovateľa).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania a právneho zastúpenia, pretože bol v konaní úspešný.

Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods.1 písm. b.) vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej „vyhláška“) za 2 úkony právnej služby v roku 2012, 1 á 58,69 € (prevzatie veci a podanie návrhu na súd) + 2 x režijný paušál á 7,63 €, 2 úkony právnej služby v roku 2013, 2 á 60,07 € + 2 x režijný paušál á 7,81 € (vyjadrenie k podaniu žalovaného, zastupovanie na pojednávaní dňa 21.3.2013), 1 úkon právnej služby v roku 2013, (zastupovanie na pojednávaní dňa 23.4.2013), 1 á 15,02 € + 1 x režijný paušál á 7,81 €.

Ďalej trovy pozostávajú z náhrady cestovného a náhrady za stratu času, podľa §§ 15, 17 vyhlášky. Náhrada cestovného pozostáva z cesty z Trenčína do Považskej Bystrice a späť dňa 21.3.2013 a z cesty z Trenčína do Považskej Bystrice a späť dňa 23.4.2013. Právna zástupkyňa navrhovateľa má sídlo v Trenčíne. Právna zástupkyňa navrhovateľa spolu s návrhom predložila technický preukaz vozidla, na ktorom vykonala cestu a fotokópiu pokladničného bloku za čerpané pohonné hmoty dňa 22.4.2013. Z vyúčtovaného cestovného vyplýva, že za cestu z Trenčína do Považskej Bystrice a späť si uplatňuje náhradu len za 44 km, pričom za cestu vykonanú 21.3.2013 si uplatňuje náhradu 1,415 € za liter motorovej nafty (uvedená suma za liter motorovej nafty je nižšia ako uvádza štatistický úrad <http://portal.statistics.sk/showdoc.do?docid=58611>). Za cestu vykonanú dňa 23.4.2013 si uplatňuje náhradu 1,325 €, zaplatenie uvedenej sumy preukázala právna zástupkyňa fotokópiou pokladničného bloku. Na základe horeuvedených údajov vypočítal súd cestovné náhrady za cestu dňa 21.3.2013, nasledovne, 0,183 € x 44 km + (44 km x 6,7 l /100 km x 1,415 €), teda spolu 12,22 €. Za cestu dňa 23.4.2013, nasledovne, 0,183 € x 44 km + (44 km x 6,7 l /100 km x 1,325 €), teda spolu 11,96 €.

Ďalej patrí právnej zástupkyňi náhrada za stratu času podľa § 17 vyhlášky, teda cesta z Trenčína do Považskej Bystrice a späť, jednak dňa 21.3.2013 a jednak dňa 23.4.2013, za 4 začaté polhodiny. Nakoľko právna zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že za jednu začatú polhodinu si uplatňuje len 12,71 € a počet začatých polhodín uvádza 4, súd priznal náhradu vo výške 50,84 €.

O povinnosti zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa súd rozhodol v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 alebo tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností alebo tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam alebo tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) alebo tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nebude plniť povinnosť v rozhodnutí mu uloženú, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.